

حبيب مكرم جناب آقا محمد باقر عليه بهاء الله و عناياته ملاحظه فرمايند هم
من ارض ن و ر

هو الأقدس الأعظم العليّ الأبهي

الحمد لله الذي تفرّد بالكبرياء و توحد بالتدآء و تعظّم بالاسم الذي كان سلطان الأسماء أنّه لهو الحاكم على ما يشاء لا اله الا هو المقتدر العليم الحكيم و الحمد لله الذي انزل الكتاب و زيّنه بأسطر الأوامر و الأحكام لينتفع بها الأنام الذين نبذوا الأوهام و اقبلوا الى افق منه اشرفت شمس علم ربنا العليم الخبير أنّه ما اراد عن كلّ ما ظهر الا اظهار جوده و فضله و كرمه لعباده أنّه لهو المعطي الكريم

و بعد قد بلغ كتابكم الى هذا الخادم و قرأت ما فيه و حضرت به تلقاء العرش و عرضت لدى الله العزيز الحكيم اسأل الله ان يوفّقكم و يظهر امثالكم ليعترفوا بما اعترف به لسان القدم بين الأمم أنّه لهو المقتدر القدير عرض اين فاني آنكه مكتوب آنجناب رسيد و فرح بي اندازه از آن حاصل چه كه نفحات محبت رحمن از آن استشمام شد انشاءالله در جميع احيان بتوفيق حضرت رحمن موفق باشيد و بذكر سلطان حقيقي ذاك و ناطق مناجاتيكه بساحت اقدس امنع عرض نموديد عرض شد في الحين لوحى از سماء مشيت نازل و ارسال گشت انشاءالله بزيارت آن فائز شويد و بنفحات آن معطر

اينكه در باره حقوق الله ذكر نموديد و نوشته بوديد كه عبدى مالك وجه نقدى و ملكى است و حقوق الله بر حسب حكم آن در نقدى معلوم ولكن عبد كه مالك ملك است آن ملك در جائيست كه نميخرند تا حقوق الله از آن جدا شود و اگر بخواهد از نقدى بدهد كفاف نميدهد و خود عبد هم از كسب مى افتد و آنملك هم اجاره ندارد در اينصورت تكليف چيست حكم الله آنكه ملكى كه انتفاع از آن مقطوعست يعنى نفعى از آن حاصل نمى شود حقوق الله بر آن تعلق نميگيرد أنّه لهو الحاكم الكريم

و اينكه در باره اسم ابن مذكور داشتيد باسى نيست ولكن در ظاهر باسم ظاهر عبا س حضرت غصن الله الأعظم روحى و كينونتى لثراب قدومه الفداء ناميده شود

و اينكه در باره جناب آقا على اكبر الذي صعد الى الله نوشته بوديد عرض شد و كلمه غفران از ملكوت بيان رحمن در باره ايشان ظاهر طوبى له بما فاز بالذكر فى حياته و بغفران الله و رحمته بعد مماته و صعوده اينكه در باره جناب آقا محمد على نوشته بوديد ذكر ايشان در ساحت امنع اقدس عرض شد مناجات مختصرى از سماء مشيت الهى نازل و ارسال گشت قرائت نمايند هذه صورة ما انزله الله من سماء المشية و الارادة

هو الأقدس الأعظم

قل سبحانك اللهم يا اله الأشياء و خالق الأسماء اسألك بالاسم الذي به كسرت الأصنام و زالت الأوهام بأن تغمسنى فى بحر الايقان يا مالك الأديان اى رب ايدنى على ما اردته بسلطانك و انزلته فى محكم كتابك اى رب هذا يوم تزيت به صحائف الامكان و الكتب التى انزلته على سفرائك و اصفيائك اسألك بأن لا تمنعنى عن رشحات بحر فضلک و لا تطردنى عن الباب الذى فتحته على من فى سمائك و ارضك اى رب انا الضعيف تمسكت باسمك القوى القدير قدر لى من فضلک ما ينفعنى فى الدنيا و الآخرة انك انت المعطي البازل المقتدر العزيز الحكيم انتهى

انشاءالله بقرائت اين كلمات منيعه مبارکه كه از مشرق مشيت رحمانيه ظاهر شده فائز و مؤيد شوند

عرض دیگر آنکه نفوسیکه در آن ارض و ارض نون و راء از کوثر الهی آشامیده‌اند و بافق اعلی ناظرند جمیع را از جانب این حقیر فقیر تکبیر برسانید ای دوستان ای شاریان رحیق رحمت رحمن امروز روز بزرگیست قدرش عظیم و شأنش عظیم و ما یحدث فیه انه لهو عظیم عظیم باید اوهمات نفوس غافله و ظنون هیاکل شرکیه را معدوم و مفقود ملاحظه نمائید و از سلسبیل یقین در کلّ حین باسم مالک یوم الدّین بنوشید لسان از برای امروز خلق شده و بصر از برای این یوم مبارک از عرصه عدم بوجود آمده لعمر الله امروز روز آذان و قلوبست تا ببینند و بگویند و بشنوند و در خزینه محفوظ دارند بگو جهد نمائید که شاید از فیض فیاض در مثل همچو روزی محروم نمائید اگرچه الحمد لله در آن روضه گل‌های معانی باسم محبوب ابدی شکفته و ازهار بیان باسم مقصود امکان ظاهر شده و لکن باید انشاءالله در کلّ حین از اثر کلمه الهیه نارشان مشتعل‌تر و نورشان باهرتر دیده شود و از سلطان حقیقی اینعبد فانی سائل است که آن گل‌های محبت را از اریاح سمومیّه و باد‌های بارده حفظ نماید تا همیشه با کمال طراوت و لطافت خندان باشند انه لهو العزیز الکریم البهآء علیکم و علی من معکم و علی الدّین فازوا بعرفان الله و ایقنوا بلقائه العزیز المنیع

خادم

فی ۶ رجب ۱۲۹۶